

הצדקה שקולה כנגד כל המצות

מתוך פרק ל"ז בתנ"א:

- ☐ ובזה יובן מה שהפליגו רז"ל במאד מאד במעלות
- ☐ הצדקה, ואמרו ש"שקולה כנגד כל המצוות", ובכל
- ☐ תלמוד ירושלמי היא נקראת בשם "מצוה" סתם, כי
- ☐ כך היה הרגל הלשון לקרוא צדקה בשם "מצוה"
- ☐ סתם, מפני שהיא עקר המצוות מעשיות, ועולה על
- ☐ כללנה, שכללן הן רק להעלות נפש החיונית לה, שהיא
- ☐ היא המקימת אותן, ומתלבשת בהן ליכלל באור אין-
- ☐ סוף ברוך-הוא המלבש בהן, ואין לה מצוה שנפש
- ☐ החיונית מתלבשת בה כל כך כבמצוות הצדקה, שבכל
- ☐ המצוות אין מתלבש בהן רק כח אחד מנפש החיונית
- ☐ בשעת מעשה המצוה לבד, אבל בצדקה שאדם נותן
- ☐ מיגיע כפיו - הרי כל כח נפשו החיונית מלבש
- ☐ בעשית מלאכתו או עסק אחר שנשתכר בו מעות
- ☐ אלו, וכשנותנן לצדקה - הרי כל נפשו החיונית עולה
- ☐ לה. וגם מי שאינו נהנה מיגיעו, מכל מקום, הואיל
- ☐ ובמעות אלו היה יכול לקנות חיי נפשו החיונית -
- ☐ הרי נותן חיי נפשו לה. ולכן אמרו רז"ל ש"מקרבת
- ☐ את הגאולה", לפי שבצדקה אחת מעלה הרבה מנפש
- ☐ החיונית, מה שלא היה יכול להעלות ממנה כל כך
- ☐ כוחות ובחינות בכמה מצוות מעשיות אחרות.